

A KÖZ-GAZDASÁGRÓL

Tizenkét évvel ezelőtt útjára indult egy lap, kettős céllal. Szerettük volna az aktuális gazdaságpolitikai folyamatok szakmai háttérét bemutatni, elsősorban az Egyetem tudományos teljesítményére támaszkodva. Akkor is, azóta is meggyőződésünk, hogy a politikai-gazdaságpolitikai irányítás tudományos kérdés, mert a döntések alapja végső soron az egyetemes értékrend és annak szakszerű, racionális, bizonyítható alkalmazása.

A gazdaságpolitikai irányítás az érveken és belátáson alapuló közös gondolkodás a közjó érdekében, ezért lehet egyetemi szinten oktatni. Tagadhatatlan tény, hogy Magyarországon az elmúlt húsz-huszonöt évben ez a szempont nem kapott hangsúlyos szerepet, úgy tűnt, hogy az erő határozza meg a fejlődés irányát. 2004-től azonban már érezni lehetett azt, ami napjainkban kézzelfogható valóság: a hazai gazdaságpolitikának elvi álláspontot kell kialakítania a globális és az európai gazdaságpolitikai kérdésekben, és ez alapján kell döntéseket hoznia. Ehhez szükség van olyan műhelyekre, amelyek csak és kizárólag a tudományt és a racionális érvelést tartják szem előtt munkájuk során, és az Egyetem definíciója szerint ilyen intézmény. Az egyetemi szakmai teljesítmény megjelenítése a szélesebb szakmai közvélemény és a gazdaságpolitikai döntéshozók számára ezért alapfunkcióink részét alkotja.

A fenti cél érvényesítéséhez tartozik a lap beépítése az Egyetem oktatási és nevelési programjába. Közös pedagógiai tapasztalatunk, hogy hallgatóink folyamatosan keresik az elméleti ismeretek gyakorlati alkalmazhatóságát. A lapnak ezért az a törekvése, hogy az aktuális gazdaságpolitikai folyamatokra alkalmazzuk az elméleti tudást, ami oktatási és nevelési feladat is. Az egyetemi oktatás nemcsak tankönyvekből és vizsgákból áll, hanem abból az éthoszból is, amit az Egyetem képvisel, azaz az aktuális gazdaságpolitikai viták elfogultságoktól mentes, szakmai megítéléséből; ennek adott teret a lap. Ezzel lehetőséget teremtett arra, hogy hallgatóink bepillantást kapjanak a döntéshozatalba, részei legyenek a vitáknak. Folyamatosan törekedtünk és törekszünk arra, hogy a hallgatók különböző szinteken bekapcsolódjanak a lap szerkesztésébe, irányításába. E tekintetben népes olvasótáborral is büszkélkedhetünk, a nyomtatott számokból 4-500 példány jut el hallgatóinkhoz, a facebook profilon több ezren követik az újságot, a lap alumnisainak száma, akikkel folyamatosan tartjuk a kapcsolatot, több százra rúg, és a lap körül már formálódik egy olyan hallgatói kör, akik aktivitására a lap körüli szakmai eseményekben lehet számítani.

„Ez a szűkös falak közé írott úttalan-igaz Fel-Fel és Vissza a szívtiszta jövőbe” kezdi Paul Celan Anabászisz című versét. A lapot pontosan ezzel a céllal indítottuk. Az igazt szerettük volna bemutatni, aminek akkor még nem volt meg az útja, annak érdekében, hogy hozzájáruljunk egy olyan szakmai közösség létrejöttéhez, ami hosszú távon nélkülözhetetlen a harmonikus politikai-gazdaságpolitikai irányításhoz. Celan versének utolsó szava: „mindegyütt”. Abban bízunk, hogy ez ránk is érvényes és lehetővé válik, hogy túllépjünk az értelmetlen és szakmailag megalapozatlan megosztottságon. Ebben a reményben folytatjuk a 2017-es évfolyam szerkesztését, amiben terveink szerint már évente hat számban tudunk megjelenni.